

Posudek vedoucího práce na bakalářskou diplomovou práci Pavla Olejárníka

Analyse der Bildkommunikation mithilfe der Sprechakttheorie am Beispiel der deutschen Werbeprints

Posuzovaná práce se zabývá analýzou reklamních komunikátů. Metodologický aparát se opírá o teorii řečových aktů (dle Searla) a obrazovou rétoriku (dle Sowinského a Eca).

K obsahové stránce:

V úvodu a v teoretické kapitole diplomant představuje a vymezuje jednak vlastní předmět zkoumání, tak i terminologii a základní metodologický aparát, který staví zejména na tezích J. R. Searla. Diplomant se následně zamýšlí, zda je tuto teorii možné aplikovat na obrazové komunikáty, a dochází ke kladnému závěru. Jeho volbu obohatit analytický aparát o obrazovou rétoriku považuji za šťastnou.

Praktická část je uvedena popisem korpusu a poukazem na nutnost rozlišovat při analýze mezi vnější a vnitřní (tj. na obraze znázorněnou) komunikaci. Toto je osvětleno pomocí přehledného schématu na s. 25. Vlastní analýza korpusu sestává z obrazové analýzy jednotlivých reklam; k analýze byly vybrány reklamy s dominantní obrazovou komponentou. Tyto analýzy jsou kvalitativně různorodé. Práce s terminologií je někdy nepřesná: výraz „ikonische Fotografie“ (s. 27) působí poněkud pleonasticky; tvrzení na stranách 30 a 31, že perlokutivním aktem analyzovaných reklam je podnět ke konzumu (30) či k užívání produktů (s. 31), jsou v daném kontextu nepřesná, neboť by se v daném kontextu mělo hovořit o „zamýšlené perlokuci“. Za zdařilou považuji analýzu č. 7 – zejména zmínku komisivního řečového aktu. Za velmi zajímavé a podnětné považuji též zjištění prezentované v závěru (na s. 36), že jedinou ilokutivní rolí, která se v analyzovaném materiálu nevyskytovala, je deklarace, což souvisí s jejím rituálním charakterem. Následující tvrzení, že rituály se omezují pouze na verbální a gestickou komunikaci, by si však zasloužilo delší rozvedení, neboť se rozhodně nejedná o samozřejmost.

K formální stránce:

Práce je přehledně členěná. Za drobný nedostatek považuji v tomto ohledu skutečnost, že v obsahu nejsou uvedena čísla stran.

Seznam literatury obsahuje jen šest titulů, je ovšem třeba vzít na vědomí, že se jedná o kvalitní výběr: student pracoval s relevantními texty od Searla a Austina v německém překladu, které doplňoval aktuální sekundární literaturou (Krämer 2001, Linke a kol. 2001).

Z hlediska práce se zdroji mám jednu výraznější připomínku: Parafráze v textu nejsou zcela transparentní – na některých místech není jasné, jak obsáhlý úsek je ještě parafrází a kde už přicházejí vlastní teze diplomanta (např. kap. 2.2 na s. 14 – zde není jasné, kde vlastně parafráze začíná). Citace na s. 15 je nepřesná („Goodmann“ místo „Goodman“ – což je překlep objevující se i na dalších místech v práci; nezohlednění vnitřního citátu, vynechání odkazu na kapitolu v knize).

Práce vykazuje bohužel jazykové nedostatky. Pominu-li překlepy, musím konstatovat značnou formulační nejistotu, která někdy způsobuje až nesrozumitelnost výpovědi – např. s. 31: „Eine Rolle spielen auch die Lippen, die auch wie die Augen, mit einem Lippenstift, der auch auffallend ist, geschminkt sind.“ (Z výpovědi by bylo možné se domnívat, že výraz „Lippenstift“ se vztahuje též k očím.)

Za zdařilé přitom považuji závěrečné resumé v češtině (s. 36-39), které jasnou formou prezentuje cíle a výsledky práce. Pokud by i zbytek práce byl na této argumentační a stylistické úrovni, neměla bych k ní z formálního hlediska připomínky.

Závěr:

Je třeba kladně hodnotit skutečnost, že se diplomant pustil do tak ambiciózního projektu; také originalita tématu zasluhuje ocenění. Jakožto konzultant oceňuji též diplomantův svědomitý přístup k práci.

Vzhledem k výše zmíněným přednostem práci **DOPORUČUJI** k obhajobě a jako výslednou známku navrhuji (zejména kvůli formálním nedostatkům) hodnocení **VELMI DOBŘE (C/D – dle průběhu obhajoby)**.

V Olomouci, dne 3.6.2012

Mgr. Veronika Opletalová